

Reuerendi Patris P. Hieremiæ Drexelii e Societate Iesu Opera omnia

Duobus nunc Voluminibus comprehensa, & libellis ante hac non editis
aucta ; Illvstrata, Indicibvs Moralibus, Locorum S. Scripturæ, Capitalium
Mysteriorum fidei, Rerum, & Concionum quouis anni tempore habendarum
; Congestis Et Compositis Methodo prorsus, alijs Auctoribus inusitata ; Sed
Theologis ...

Indicibvs Illvstratvs Et Avctvs Concionatoriis

Drexel, Jeremias

Antverpiæ, 1643

Α'νακεφαλαι'ωσις seu Peroratio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77031](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77031)

orbis terræ & plenitudo ejus? Quid ergo stabulum eligit? A
Planè ut reprobet gloriam mundi, dampnet seculi vanitatem.
Necdum loquitur lingua, & quacumque de eo sunt, clamant,
predicant, evangelizant. Ipsa quoque infantilia membra non
sileat. In omnibus mundi iudicium arguitur, subvertitur, con-
futatur.

*1. Ioan. c. 5.
vers. 4.*

Hæc est, inquit Ioannes, victoria, quæ vincit mundum,
fides nostra. Quoniam omne, quod natum est ex Deo, vincit
mundum. Quam facile mundum vincere, & Deo si-
mitem se facere! Te parem Deo pecunia non faciet,
Deum in præsepi pauperem cernis. Nitida vestis &
prætecta non faciet: Deus nudus est. Fama non faciet,
Nec ostentatio tui; Deus humilis est; opuliones
inter amicos primos admittit. Non fervorum turba,
non robur & vires, non præstans forma beatum te
facere possunt. Nihil horum non patitur vetustatem.
Querendum est ergo, quod non fiat in dies dete-
rius. Quid hoc est? animus: sed rectus, bonus, mag-
nus. Quia aliud voces hunc quam Deum in huma-
no corpore hospitantem? Hic talis annus tam in mendi-
culum abjectissimum, quam in Regem, quam in Monarcham
summum potest cadere. Subsistere in calum ex angulo licet.
Exurge modò, & te quoque dignum finge Deo. Fing-
gas autem non argento, non auro: ex hac materia
non potest imago similis Deo exprimi. Bonæ volun-
tatis esto, & imaginè Dei, quam geris, jam decorasti.
Sed antequam ad Appendicem de Christo nato
progredimur, Christum à Magis adoratum Epitha-
lamio sacro veneremur.

Senec. ep. 13.

CARMEN

DE CHRISTO IN CVNIS PLE DESPONSATO,

scu

SACRVM EPITHALAMIVM

QVOD SVLAMITIS,

five

ANIMA PIA CECINIT

In nuptiis Speciosi præ filiis hominum
cum humanâ naturâ.

I.

GAYDETE dulces lacrymæ

Quacumque sunt amoris:

Venite Divæ Gratia

Ad nuptias Sororis:

Accende rotas Hesperæ,

Rosâsque sparge rectis.

HVMANA Sponso NVMINI

NATVRA Sponfa nupit.

II.

Cum contineret omnia

Silentium quietum;

Zonâque nox eburnæ

Strinxisset umbilicum:

Sub Civitatis regia

Bethlemio recessu,

Cælestè Matrimonium

DAVIDES peregit.

III.

Iesaa virga floruit,

Vitisq; germinavit.

Iam dulce vagit Pusio:

Hymenæe dulcis Hymen.

Iam sancta fragrant oscula:

Hymenæe sanctus Hymen.

Hymenæus Hymen ð Hymen

Hymen Hymenæus Hymen.

IV.

Quid hoc novi spectaculi

*Sapient. 18.
vers. 14.*

*Luc. c. 1.
v. 32. & 33.*

*Ilc. II. v. 1.
Cant. c. 2.
vers. 13.*

Nec post, nec ante visis
Partum suum vix edidit

Puella Nazarena:
Mirum! Decem retrogradus

SOL lineis recessit:
Achaziani quomodo

Quod certa monstrat umbra,
qui transiit

Commota Tellus emicat
Imo revulsa fundo,

Supraque fixos æthera
Librata fertur ignes:

Altissimus fastigio
Majorque mons olympo,

Subsedit in parvisima
Angusta claustra vallæ.

VI.

Inimam vastum Femina
Circumdedit Gigantem:

Et involutum fœcia
Gestat duabus ulnis.

Hic hic Menalca cerneret
Maroniane Pastor,

Vinas duas non amplius
Spartium patere celi.

VII.

Decore Nobiscum Deus,
EMMANVEL decore:

Ergone nostri sanguinis
Dignatus esse confors,

Non horruisti Virginitas
Vterum subire FRATER?

O Frater! o Emmanuel!
Emmanuel decore!

VIII.

Quis te mihi det ubera
Matris meæ, quis ð te

Mæris meæ det ubera
Sugentem, & imbre lactis

Sparsum videri candido,
Quod succimus sorores?

Fatere: nonne Cyprio
Sunt dulciora vino?

IX.

Crescant amores. Incipe
Puer tenelle risu

Matrem tuam cognoscere,
Ad vota blandientem.

Et ipsa ridet, aspice;
Risumque latiore,

Quam SARA quondam riserit,
Fecunda Virgo ridet.

X.

Vterque formosissimus,
Tu Sol (a) es, illa Luna (b)

Vterque limpidissimus:
Tu fons (c) es, illa vena (d).

Quid possit esse celsius?
Tu mons es, illa collis:

Quid possit esse dulcius?
Tu mel, sed illa lac est e.

XI.

Qui te vider vel eximi,
Vel incubare cupis:

Vider Racemi purpuram,
Bofræ crude tinctam:

Et comparandas Punico
Malas rubere malo:

Torrimque vivis confitum
Stellis fragrantis Horti.